

4. korizmena nedjelja C

*Tražio sam Gospodina i on me usliša,
izbavi me od straha svakoga. (Ps 34,5)*

Prvo čitanje

Jošua 5,9a.10-12

U one dane: Reče Gospodin Jozui: "Danas skidoh sa vas sramotu egipatsku." Izraelci se utaboriše u Gilgalu i ondje na Jerihonskim poljanama proslaviše Pashu četrnaestoga dana u mjesecu, uvečer. A sutradan nakon Pashe, upravo toga dana, blagovali su od uroda one zemlje: beskvasna kruha i pržena zrnja. I mana je prestala padati čim su počeli jesti plodove zemlje. Tako Izraelci nisu više imali mane, nego su se te godine hranili plodovima zemlje kanaanske.

Drugo čitanje

2. Korinćanima 5,17-21

Braćo i sestre! Je li tko u Kristu, nov je stvor. Staro uminu, novo, gle, nastalo! A sve je od Boga koji nas sa sobom pomiri po Kristu i povjeri nam službu pomirenja. Jer Bog je u Kristu svijet sa sobom pomirio ne ubrajajući im opačina njihovih i polažući u nas riječ pomirenja. Kristovi smo dakle poslanici; Bog vas po nama nagovara. Umjesto Krista zaklinjemo: dajte, pomirite se s Bogom! Njega koji ne okusi grijeha Bog za nas grijehom učini da mi budemo pravednost Božja u njemu.

Evandjelje

Luka 15,1-3.11-32

U ono vrijeme: Okupljahu se oko Isusa svi carinici i grešnici da ga slušaju. Stoga farizeji i pismoznanci mrmljahu: "Ovaj prima grešnike, i blaguje s njima."

Nato im Isus kaza ovu prisposobu: "Čovjek neki imao dva sina. Mlađi reče ocu: 'Oče, daj mi dio dobara koji mi pripada.' I razdijeli im imanje. Nakon nekoliko dana mladi sin pokupi sve, oputova u daleku zemlju i ondje potraši svoja dobra živeći razvratno."

"Kad sve potroši, nastala ljuta glad u onoj zemlji te on počeo oskudijevati. Ode i pribi se kod jednoga žitelja u onoj zemlji. On ga posla na svoja polja pasti svinje. Želio se nasititi rogačima što su ih jele svinje, ali mu ih nitko nije davao."

"Došavši k sebi, reče: 'Koliki najamnici oca moga imaju kruha napretek, a ja ovdje umirem od gladi! Ustat ću, poći svomu ocu i reći mu: Oče, sagriješih protiv Neba i pred

tobom! Nisam više dostojan zvati se sinom tvojim. Primi me kao jednog od svojih najamnika.' "

" Usta i pođe svom ocu. Dok je još bio daleko, njegov ga otac ugleda, ganu se, potrča, pade mu oko vrata i izljubi ga. A sin će mu: 'Oče! Sagriješih protiv Neba i pred tobom! Nisam više dostojan zvati se sinom tvojim.' A otac reče slugama: 'Brzo iznesite haljinu najljepšu i obucite ga! Stavite mu prsten na ruku i obuću na noge! Tele ugojeno dovedite i zakoljite, pa da se pogostimo i proveselimo jer sin mi ovaj bijaše mrtav i oživje, izgubljen bijaše i nađe se.' I stadoše se veseliti. "

" A stariji mu sin bijaše u polju. Kad se na povratku približio kući, začu svirku i igru pa dozva jednoga slugu da se raspita što je to. A ovaj će mu: 'Došao tvoj brat pa otac tvoj zakla tele ugojeno što sina zdrava dočeka.' A on se rasrdi i ne htjede ući. Otac tada iziđe i stane ga nagovarati. A on će ocu: 'Evo, toliko ti godina služim i nikada ne prestupih tvoju zapovijed, a nikad mi ni jareta nisi dao da se s prijateljima proveselim. A kada dođe ovaj sin tvoj koji s bludnicama proždrije tvoje imanje, ti mu zakla ugojeno tele.' Nato će mu otac: 'Sinko, ti si uvijek sa mnom i sve moje – tvoje je. No trebalo se veseliti i radovati jer ovaj brat tvoj bijaše mrtav i oživje, izgubljen i nađe se!' "

Za razmišljanje

U središtu današnje nedjelje stoji svima nam poznata usporedba: usporedba o ljubavi milosrdnog oca prema svojim sinovima, koja pokazuje Božju radost zbog svakog grešnika koji učini makar i jedan korak prema obraćenju. Sadržaj pripovijesti dobro nam je poznat: mlađi sin koji zahtijeva od oca svoj dio imanja, spiska ga u tuđini i koji se skrušeno vraća kući tjeran glađu. Pogledamo li malo bolje, vidjet ćemo da sin, koji se vratio, uopće nije tako simpatičan. Savjest mu se probudila tek kad je bio gladan. Isusovi izraelski slušatelji prepoznali su redak iz Talmuda: "Ako Izraelac mora jesti ljuske od mahuna, obuhvaća ga skrušenost." Takvi su ljudi. Reakcija starijeg sina je zapravo jasna i – ruku na srce – tko od nas ne bi u toj situaciji slično reagirao? Time nešto postaje jasno: oba sina, svaki na svoj način, su sagriješila i potrebni su očevog praštanja. To je važno i za nas, koji tako često mislimo da smo "dobra" djeca Božja. Na primjeru oba sina raspoznavamo i svoje mogućnosti ponašanja prema ponudi Božjeg milosrđa i ljubavi. Možemo, poput mlađeg sina, uvidjeti svoje pogreške i krenuti na put kući, koji sigurno nije lagan, možda čak i ponižavajući i pustiti da nas ispuni radost i ljubav Božja. Ali možemo i poput starijeg sina puni zavisti i ljubomore ostati pred vratima. Sami osjećaji starijeg sina po sebi nisu grešni. Njegovo je ponašanje tek onda grešno kad se usprkos razgovoru sa svojim ocem opire njegovoj dobroti i milosrđu.

U kojem sinu se mi prepoznavamo? Na koji se način otvaramo ili zatvaramo Božjem milosrđu? Imamo li u svom ponašanju prema drugima pred očima očevu milosrđe? Jesmo li međusobno spremni na praštanje, pomirenje, suodgovornost? Postavimo li si iskreno i otvoreno ta pitanja za mnoge ćemo u našem svijetu postati više znak nade.